

Universiteit
Leiden
The Netherlands

The interpretation of multilingual tax treaties

Arginelli, P.

Citation

Arginelli, P. (2013, October 29). *The interpretation of multilingual tax treaties*. LUP Dissertations. Leiden University Press, Leiden. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/22074>

Version: Corrected Publisher's Version

License: [Licence agreement concerning inclusion of doctoral thesis in the Institutional Repository of the University of Leiden](#)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/22074>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Cover Page

Universiteit Leiden

The handle <http://hdl.handle.net/1887/22074> holds various files of this Leiden University dissertation.

Author: Arginelli, Paolo

Title: The interpretation of multilingual tax treaties

Issue Date: 2013-10-29

SAMENVATTING

INTERPRETATIE VAN MEERTALIGE BELASTINGVERDRAGEN

Het doel van de huidige studie is om:

- de meest voorkomende vraagstukken die opdoemen bij de interpretatie van meertalige belastingverdragen (d.w.z. belastingverdragen die in twee of meer talen zijn gewaarmerkt) vast te stellen en te verduidelijken; en
- aanbevelingen te doen hoe de verdragsuitlegger deze vraagstukken onder international publiekrecht moet aanpakken en ontwaren, met bijzondere nadruk op de argumenten die hij moet gebruiken en het soort elementen en bewijsmiddelen waarop hij moet vertrouwen om zijn verdragsopbouw te ondersteunen.

De vraagstukken betreffende de interpretatie van meertalige verdragen die in deze studie worden behandeld, kunnen in grote lijnen *ratione materiae* in twee groepen worden verdeeld:

- (i) die van algemene aard, die potentieel alle meertalige verdragen kunnen betreffen;
- (ii) deze die specifiek zijn voor meertalige belastingverdragen.

Onder de eerste groep rijzen vraagstukken onafhankelijk van de aard en inhoud van het in het geding zijnde verdrag. Deze vraagstukken mogen worden geformuleerd met behulp van de navolgende onderzoeksvragen:

- a) Moeten alle authentieke teksten dezelfde status krijgen voor het interpreteren van meertalige belastingverdragen?
- b) Welke relevantie hebben niet-authentieke teksten voor het analyseren van (meertalige) verdragen?
- c) Bestaat er een verplichting om telkens wanneer een meertalig verdrag wordt geïnterpreteerd de verschillende authentieke teksten met elkaar te vergelijken?
- d) Indien de vorige vraag ontkennend wordt beantwoord, wanneer ontstaat dan de verplichting om de verschillende authentieke teksten te vergelijken?
- e) Hoe moet degene die een verdrag interpreteert prima facie afwijkingen tussen de verschillende authentieke teksten oplossen die resulteren van de vergelijking?
- f) Wat moet degene die een verdrag interpreteert doen als de prima facie afwijkingen door (normale) interpretatie niet konden worden weggewerkt?
- g) Indien het verdrag bepaalt dat een bepaalde authentieke tekst voorrang heeft in het geval van afwijkingen:
 - Op welk moment van het interpretatieproces moet de tekst die voorrang heeft worden gebruikt?
 - Wat moet gebeuren als de tekst die voorrang heeft dubbelzinnig of onduidelijk is?

- Wat moet worden gedaan met het verschil tussen de tekst die voorrang heeft en andere authentieke teksten, als laatstgenoemde zelf coherent zijn?
- h) Wat is het gevolg voor de antwoorden op de eerdere vragen van het feit dat in verdragen juridische termen worden gebruikt?

De vraagstukken onder de tweede groep houden specifiek verband met meertalige verdragen. Zij kunnen tot uitdrukking worden gebracht met behulp van de navolgende onderzoeksvragen:

- a) Wat is de relevantie van de officiële versies van het OESO Modelverdrag voor de interpretatie van meertalige belastingverdragen (die ook zijn gewaarmerkt in het Engels en/of het Frans of in geen van die talen)?
- b) Wat is de relevantie van het OESO Commentaar voor de interpretatie van meertalige belastingverdragen?
- c) Wat is de relevantie van artikel 3(2) van het OESO Modelverdrag voor de interpretatie van meertalige verdragen die daarop zijn gebaseerd?

Om waardevolle en duurzame oplossingen te kunnen aandragen voor het probleem hoe de uitlegger de verschillende vraagstukken, die hij onder ogen moet zien wanneer hij met een meertalig belastingverdrag wordt geconfronteerd, kan aanpakken of ontwaren, heeft de auteur ervoor gekozen om zijn analyse te verankeren in een diepgaand, stabiel en duidelijk

fundament. Hij besloot om zijn taak allereerst te benaderen op basis van moderne taalkundige en, meer specifiek, semantische (hier bedoeld als omvattend pragmatische) theorieën.

Deze benadering volgend, concentreert de auteur zich op de antwoorden die de moderne semantiek heeft gegeven op voorname vragen als:

- (i) Welke doel streven personen na die (geschreven) taal als communicatiemiddel gebruiken?
- (ii) Hoe creëren personen eigenlijk hun uitingen en hoe gebruiken ze taal in dat verband?
- (iii) Hoe interpreteren andere personen de uitingen die ze horen of lezen?
- (iv) Waarom lijken uitingen onvermijdelijk te zijn gekenmerkt door vaagheid en dubbelzinnigheid?
- (v) Hoe kan de invloed van deze onduidelijkheid en dubbelzinnigheid bij het creëren en/of interpreteren van uitingen worden verminderd?

Op basis van deze antwoorden vestigt de auteur de basisprincipes die uitlegger als leidraad moet nemen voor het opstellen van een verdrag. Zulke beginselen vormen samen een maatstaf, een parameter van waarde die moet worden gebruikt om de geschiktheid van enige verdragsinterpretatie vast te stellen in het licht van de expliciete en impliciete argumenten die haar ondersteunen.

Dit is duidelijk een normatief (prescriptief) type van juridische analyse, die beoogd om de fundamentele principes van verdragsinterpretatie louter te benaderen op basis van semantiek.

Zoals alle normatieve wettelijke analyses, doet dit allereerst de vraag rijzen of:

- a) Haar resultaten ook, tenminste tot op zekere hoogte, een redelijke benadering van het geldende recht vormen; en
- b) Wat met de resultaten worden moet gedaan als ze in strijd te zijn met het geldende recht blijken te zijn?

Om vraag a te kunnen beantwoorden heeft de auteur een positieve (beschrijvende) analyse doorgevoerd, die zowel beoogt om te openbaren hoe nationale en internationale hoven en tribunalen de interpretatie en toepassing van verdragen, in het algemeen, en in het bijzonder belastingverdragen, hebben benaderd als ook hoe internationale wetenschappers de Artikelen 31-33 van het Verdrag van Wenen inzake het Verdragenrecht (VWiV) hebben geïnterpreteerd en met betrekking tot belastingverdragen, artikel 3(2) van het OESO Model. Deze positieve analyse beoogde om de auteur een overzicht te verschaffen van de momenteel aanvaarde regels en interpretatiebeginselen, waarmee hij de fundamentele beginselen van verdragsinterpretatie kon testen die hij heeft bepaald met behulp van zijn normatieve, op semantiek gebaseerde analyse.

Met betrekking tot vraag (b) heeft de auteur een theorie van interactie tussen een normatieve en positieve wettelijke analyse ontwikkeld. Zich aansluitend bij de conclusies die reeds zijn getrokken door verschillende aanhangers van het constitutionalisme en algemene wetstheoretici, betoogt de auteur zowel dat normatieve en positieve wettelijke analyses, als de resultaten daarvan, als met elkaar verband houdend en elkaar beïnvloedend moeten worden beschouwd. In het bijzonder is de auteur van mening dat de positieve wetstheorie tot indirecte beperkingen voor de normatieve wetstheorie leidt, doordat (i) een zeer hoge prijs (in termen van wettelijke onzekerheid, inbreuken op wettelijke verwachtingen, sociale en culturele overgang) moet worden betaald om over te stappen naar de situatie die is voorgesteld in de normatieve wetstheorie (eerste en beste oplossing) en (ii) de geschikte wettelijke regels en beleidsvormen, die zouden kunnen worden ingevoerd worden beperkt.

In dit verband, zijn de regels en principes van verdragsinterpretatie, die zijn uiteengezet in artikel 31-33 van het VWiV, algemeen erkend als een codificatie van het gebruikelijke internationale recht en, als zodanig, toepasbaar op alle verdragen. Daarnaast, hebben wetenschappers, gerechtshoven en tribunalen gedurende meer dan veertig jaar hun zienswijze tot uitdrukking gebracht hoe zulke artikelen moeten worden opgesteld, d.w.z. welke rechtsregels en principes daaruit moeten worden afgeleid. Hoewel de conclusies die door deze verdragsuitleggers zijn getrokken vaak sterk van elkaar verschillen, kunnen zowel enkele hoofdlijnen worden afgeleid, als de grenzen waarbuiten iedere voorgestelde interpretatie van deze verdragen door de grote meerderheid van internationale juristen zou worden verworpen. Het tegen deze achtergrond opstellen van een normatieve wetstheorie voor het interpreteren van verdragen die principes bevestigd die in strijd zijn met de algemeen aanvaarde interpretatie van de artikelen 31-33 VWiV, of die voor een groot deel buiten de algemeen aanvaarde grenzen van een als redelijk aanvaarde interpretatie van zodanige artikelen ligt, zou gelijk zijn aan het opstellen van een wettelijke interpretatietheorie die, in het beste geval, zichzelf slechts op zeer lange termijn zou kunnen doorzetten en het zou leiden tot een langdurige periode, die wordt gekenmerkt door meer

rechtsonzekerheid dan onder de huidige stand van zaken. Echter, omdat het doel van het huidige onderzoek is om aan te bevelen hoe de verdragsuitlegger *nu* de meest voorkomende types van vraagstukken die resulteren uit de interpretatie van meertalige verdragen onder internationaal publiekrecht moet aanpakken en ontwaren, wenste de auteur de bovenbeschreven nadelen van een normatieve wetstheorie die een inbreuk vormen op de algemeen aanvaarde regels en principes van verdragsinterpretatie welke worden afgeleid van de artikelen 31-33 VWiV niet te aanvaarden. Het was de bedoeling van de auteur dat zijn normatieve wetstheorie zo moet worden ontworpen dat ze past binnen de algemeen aanvaarde grenzen van een als redelijk beschouwde interpretatie van zulke artikelen; waar de invloeden resulterend van de semantische analyse buiten deze grenzen blijken te liggen, moeten deze buiten beschouwing worden gelaten voor het opstellen van de normatieve op semantiek gebaseerde theorie van verdragsinterpretatie die de auteur heeft opgesteld. Uit theoretisch oogpunt, moet de normatieve wettelijke interpretatietheorie van de auteur daarom worden beschouwd als een niet-optimale normatieve theorie (tweede-beste oplossing).

Naast de introductie omvat het proefschrift drie delen.

Deel 1 bevat zowel de analyse van relevante moderne semantische werken, als de illustratie van de op semantiek gebaseerde principes van verdragsinterpretatie die uit zulke analyse kunnen worden afgeleid.

Deel 2 heeft tot doel om de normatieve wetstheorie van de auteur betreffende de interpretatie van meertalige verdragen te ontwikkelen op basis van de resultaten van de op semantiek gebaseerde normatieve analyse die in deel 1 is uitgevoerd. Deel 2 is verdeeld in zes hoofdstukken. Hoofdstuk 1 bevat een bondige samenvatting van de taalkundige praktijken in internationale zaken. Het tweede hoofdstuk verschaft de lezer een korte introductie van het VWiV. In hoofdstuk drie is een positieve wettelijke analyse uitgevoerd om de algemeen aanvaarde uitleg van de artikelen 31 en 32 van het VWiV te illustreren en, tegelijkertijd, beoogt het om vast te stellen of de regels en wettelijke principes die voortvloeien uit die uitleg conflicteren met de op semantiek gebaseerde principes van verdragsinterpretatie die de auteur in deel 1 heeft ontwikkeld of dat de laatstgenoemden kunnen samen gaan met de eerstgenoemde en mogen worden gebruikt voor de uitleg van de artikelen 31 en 32 VWiV. Hoofdstuk 4 beoogt, voor zover mogelijk, om (i) Artikel 33 VwiV uit te leggen in lijn met de analyse die is uitgevoerd in de voorafgaande hoofdstukken (ii) om na te gaan of zulke uitleg in lijn is met de algemeen aanvaarde uitleg van dat artikel die door wetenschappers, hoven en tribunalen is gegeven en (iii) om de regels en interpretatiebeginselen die zijn afgeleid van artikel 33 VWiV te vergelijken met de op semantiek gebaseerde interpretatiebeginselen die in het eerste deel zijn opgesteld om het bestaan te benadrukken van en mogelijk de oorzaken te onderzoeken van belangrijke afwijkingen daartussen. De uitleg van artikel 33 VwiV, die berust op de op de op semantiek gebaseerde normatieve theorie van de auteur, voor zover ze geen inbreuk maakt op enige algemeen aanvaarde interpretatie daarvan, is gebruikt als een wettelijke basis om de zeven bovengenoemde onderzoeksvragen betreffende de interpretatie van meertalige verdragen (in het algemeen) te beantwoorden. Het vijfde hoofdstuk behandelt de onderzoeksvragen welke specifiek meertalige

belastingverdragen betreffen. Hoofdstuk 6 analyseert de regels betreffende het corrigeren van fouten in meertalige verdragen, zoals opgesteld door artikel 79(3) VWiV, en onderzoekt de interactie tussen deze regels en die opgenomen in artikel 33 VWiV, die, tot op zekere hoogte, het gebrek aan overeenstemming tussen 2 of meer authentieke verdragsteksten betreft.

Het derde deel tenslotte beschrijft en rangschikt de antwoorden op de onderzoeksvragen op systematische wijze, en legt op deze wijze de normatieve wettelijke theorie van de auteur inzake de interpretatie van meertalige (belasting)verdragen uit.

